

МВС УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
Чернігівське районне управління поліції
Головного управління Національної поліції в Чернігівській області
вул. Старобілоуська, 4-А, м. Чернігів, 14000

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення (злочину)

м. Чернігів

16 листопада 2023 року

Слідчий СВ Чернігівського районного управління поліції Головного управління Національної поліції в Чернігівській області Нілов А.С., розглянувши матеріали кримінального провадження, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 42022272010000042 від 06.03.2022 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 110, 276 – 278 КПК України, –

П О В І Д О М И В:

громадянину Російської Федерації
Терешонкову Артему Максимовичу,
01.02.2001 року народження, уродженцю
Російської Федерації, Тульської області
м. Тули, зареєстрованому за адресою: вул.
Паркова буд. 4 кв. 2, селище Алимкіна,
Щекинського району, Тульської області,
Російської Федерації, проживаючому за
адресою с. Крапивна, Щекинського
району, Тульської області, Російської
Федерації, військовослужбовцю
військової частини №86274 - 90 танкової
41 Загальновійськової армії Центрального
військового округу ЗС РФ (пункт постійної
дислокації РФ – м. Чебаркуль Челябінської
області), відомості про судимість відсутні,
–

про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України, тобто в іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаному з умисним вбивством, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Терешонков А.М.:**

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення

воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)).

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Згідно ст. 3 Конвенції з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто horsdecombat* унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поведуться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб:

а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури;

б) захоплення заручників;

с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження;

д) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові

гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні.

Згідно ч. 1 ст. 4 зазначеної Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

У разі збройного конфлікту, який не має міжнародного характеру й виникає на території однієї з Високих Договірних Сторін, кожна сторона конфлікту зобов'язана застосовувати як мінімум такі положення:

Відповідно до ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 зазначеної Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Відповідно до ч. 1 ст. 16 зазначеної Конвенції, поранені та хворі, а також інваліди та вагітні жінки перебувають під особливим захистом і користуються особливим шануванням.

Згідно зі ст. ст. 27, 29 вказаної Конвенції, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства, залякування та образ. Сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Відповідно до ст. 31 Конвенції, жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Крім того, ст. 32 Конвенції визначає, що високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 33 вказаної Конвенції пограбування та репресії стосовно осіб, які перебувають під захистом, і їхнього майна забороняється.

У ст. 147 Конвенції зазначається, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поведження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричиняють великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне

відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Статтею 6 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року Україна підтверджує свої зобов'язання за міжнародними договорами, укладеними Українською РСР до проголошення незалежності України.

Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08 червня 1977 року. (Протокол ратифіковано із заявою Указом Президії Верховної Ради УРСР N 7960-XI (7960-11) від 18.08.89).

Крім того, статтею 51 визначено, що цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. З метою здійснення цього захисту, на доповнення до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм.

Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Цивільні особи користуються захистом, передбаченим цим розділом, за винятком окремих випадків і на такий період, поки вони беруть безпосередню участь у воєнних діях.

Заборонено напади на цивільне населення або на окремих цивільних осіб у порядку репресалій.

Присутність або пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб не повинні використовуватись для захисту певних пунктів або районів від воєнних дій, зокрема, у спробах захистити воєнні об'єкти від нападу або прикрити воєнні дії, сприяти чи перешкодити їм. Сторони, що перебувають у конфлікті, не повинні направляти пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб з метою спробувати захистити воєнні об'єкти від нападу чи прикрити воєнні операції.

Будь-яке порушення цих заборон не звільняє сторони, що перебувають у воєнному конфлікті, від їх правових зобов'язань щодо цивільного населення й цивільних осіб, у тому числі від зобов'язань вживати запобіжних заходів, передбачених у статті 57.

Також, статтею 52 визначено, що цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу або репресалій. Цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не є воєнними об'єктами, як вони визначені в пункті 2.

Напади повинні суворо обмежуватися об'єктами. Що стосується об'єктів, то воєнні об'єкти обмежуються тими об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даний момент обставин дає явну воєнну перевагу.

У разі сумніву в тому, чи не використовується об'єкт, який звичайно призначений для цивільних цілей, наприклад, місце відправлення культу, житловий будинок чи інші житлові будови або школа, для ефективної підтримки воєнних дій, передбачається, що такий об'єкт використовується в цивільних цілях.

Крім того, статтею 75 Додаткового протоколу I встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Для реалізації злочинного наміру щодо спроб окупації території України, серед інших залучено військовий підрозділ ЗС РФ, в якому проходив службу військовослужбовець РФ Терешонков Артем Максимович, а саме військову частину № 86274 – 90 танкову дивізію 41 Загальної військової армії Центрального військового округу.

В період часу з 24.02.2022 до 02.04.2022 військовослужбовці 90 танкової дивізії 41 Загальної військової армії Центрального військового округу ЗС РФ (військова частина 86274) в складі якої перебував Терешонков Артем Максимович на виконання наказу невстановлених командирів ЗС РФ перетнули державний кордон України та здійснювали переміщення по території Чернігівського району Чернігівської області.

Так, 03.03.2022 близько 15 год. 00 хв., Терешонков Артем Максимович, разом з Донгаком Владиславом Вячеславовичем, будучи військовослужбовцями ЗС РФ, спільно з іншими невстановленими досудовим розслідуванням військовослужбовцями ЗС РФ рухалися колоною військової техніки по автодорозі с. Рогощі Чернігівської області в напрямку с. Хмільниця Чернігівського району.

У цей час, по вул. Космонавтів в с. Рогощі Чернігівського району Чернігівської області у їхньому напрямку рухався автомобіль марки «Renault Duster», р.н. СВ5188 ВХ сірого кольору, без будь-яких інших розпізнавальних знаків, емблем, окрім реєстраційного номера та логотипу виробника, під керуванням Б [REDACTED] О [REDACTED] М [REDACTED], [REDACTED] р.н., з яким у салоні перебували: на передньому пасажирському сидінні – Х [REDACTED] Л [REDACTED] К [REDACTED], [REDACTED] р.н., на задньому пасажирському сидінні: Б [REDACTED] І [REDACTED] О [REDACTED], [REDACTED] р.н., Б [REDACTED] К [REDACTED] О [REDACTED], [REDACTED] р.н., Х [REDACTED] В [REDACTED], [REDACTED] р.н. та К [REDACTED] П [REDACTED] О [REDACTED], [REDACTED] р.н.

Помітивши біля повороту на с. Хмільниця Чернігівського району Чернігівської області колону військової техніки ЗС РФ, яка просувалась по

дорозі в напрямку зазначеного населеного пункту, Б [REDACTED] О [REDACTED] М [REDACTED] невідкладно з'їхав на узбіччя та зупинив автомобіль, він особисто та всі пасажери продовжили сидіти на своїх місцях, не роблячи жодних різких рухів.

Зазначені особи були одягнуті в цивільний одяг, не мали при собі будь-якої зброї, не чинили жодного опору просуванню військовослужбовцям ЗС РФ по населеному пункту с. Рогощі, а тому відповідно не становили загрози для військовослужбовців ЗС РФ та не могли розцінюватись як комбатанти.

Однак, військовослужбовець ЗС РФ Терешонков А.М. разом з Донгаком В.В. діючи умисно, за попередньою змовою з невстановленими на даний час військовослужбовцями ЗС РФ, у порушення вимог ст. ст. 4, 27, 29, 31, 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, статей 51, 52, 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, розуміючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки у вигляді смерті потерпілих та бажаючи їх настання, усвідомлюючи, що пасажери автомобіля «Renault Duster», р.н. СВ5188 ВХ є цивільними особами, які перебувають під захистом, з метою їх умисного вбивства, тобто протиправного заподіяння смерті іншим людям, використовуючи вогнепальну автоматичну зброю невстановленого зразка споряджену проміжними патронами підвищеної пробивної здатності калібру 5,45x39 мм., з відстані біля 45 м. почали вести прицільний вогонь по автомобілю «Renault Duster», р.н. СВ5188 ВХ та пасажирам у ньому, здійснивши не менше 11 пострілів.

Внаслідок вказаних дій автомобіль «Renault Duster», р.н. СВ5188 ВХ отримав механічні пошкодження, а цивільним особам спричинено тілесні ушкодження.

Зокрема, Б [REDACTED] О.М. нанесено тілесні ушкодження у вигляді сліпого вогнепального поранення грудної клітини, з переломом 3 ребра, розміщенням тканини лівої легені, масивною крововтратою, які мають ознаки тяжких тілесних ушкоджень за ознакою небезпеки для життя, внаслідок чого останній помер на місці події.

Х [REDACTED] Л.К. нанесено тілесні ушкодження у вигляді сліпого вогнепального поранення грудної клітини з переломом 2 ребра, розміщенням тканини лівої легені, розриву висхідної аорти, масивної крововтрати, які мають ознаки тяжких тілесних ушкоджень за ознакою небезпеки для життя, внаслідок чого остання померла на місці події.

Б [REDACTED] К.О. нанесено тілесні ушкодження у вигляді рубців м'яких тканин тильної поверхні лівої кисті, які є наслідками загоєння ран, що виникли від дії твердих предметів, якими в тому числі могли бути рештки скла чи металу і які в сукупності, так і кожне окремо, згідно з висновком експерта №59 від 31.01.2023 відносяться до категорії легких тілесних ушкоджень, що спричинили короточасний розлад здоров'я.

Х [REDACTED] В.В. нанесено тілесні ушкодження у вигляді вогнепального поранення правої кисті, осколкового поранення правого плеча з наявністю

стороннього тіла металевої щільності у м'яких тканинах цієї ділянки, які в сукупності, так і кожне окремо, відносяться до категорії легких тілесних ушкоджень, що спричинили короткочасний розлад здоров'я.

Б [REDACTED] І.О. та К [REDACTED] П.О. тілесних ушкоджень не спричинено причин з незалежних від Терешонкова А.М., Донгака В.В. та інших військовослужбовців ЗС РФ.

Таким чином, військовослужбовець ЗС РФ Терешонков А.М., разом з Донгаком В.В. діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб разом з невстановленими на даний час військовослужбовцями ЗС РФ, здійснив напад на цивільних осіб Б [REDACTED] О.М., Х [REDACTED] Л.К., Б [REDACTED] І.О., Б [REDACTED] К.О., К [REDACTED] П.О., Х [REDACTED] В.В., які не брали участі в бойових діях та перебували під захистом, поєднаний з умисним вбивством Б [REDACTED] О.М. та Х [REDACTED] Л.К., чим порушив вимоги ст.ст. 27, 31, 32, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст. 51, ч.ч. 1, 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 08.06.1977. З огляду на викладене, Терешонков Артем Максимович підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України тобто в іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаному з умисним вбивством, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

**Старший слідчий СВ ЧРУП ГУНП
в Чернігівській області**

А.С. Нілов

**«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор Чернігівської
окружної прокуратури**

С.В. Хамайко

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках,

передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

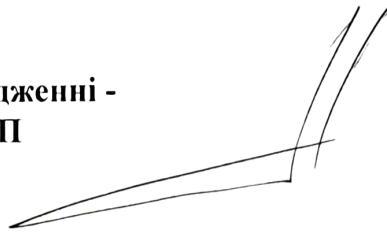
17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом. Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

**Слідчий у кримінальному провадженні -
старший слідчий СВ ЧРУП ГУНП
в Чернігівській області**

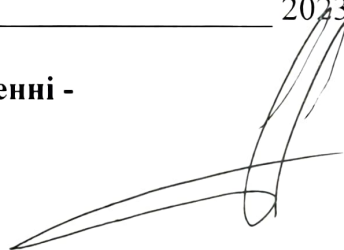
А.С. Нілов

Про повідомлення підозри мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ Терешонков А.М.
« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » _____ 2023 року.

Захисник / _____ /
« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » _____ 2023 року.

**слідчий у кримінальному провадженні -
старший слідчий СВ ЧРУП ГУНП
в Чернігівській області**

А.С. Нілов